

Zitting 2004

23 juli 2004

BEKNOPT VERSLAG

MORGENVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Boodschappen	3
Regeerakkoord	
– Beraadslaging (Sprekers : de heren Filip Dewinter en André Denys , mevrouw Patricia Ceysens, de heren Bart De Wever, Kris Van Dijck en Ludwig Caluwé, mevrouw Caroline Gennez, de heren Luc Martens, Jos Stassen, Erik Matthijs, Erik Tack, Joris Van Hauthem en Jean-Marie Dedecker, minister Dirk Van Mechelen, minister Frank Vandenbroucke, minister Inge Vervotte, minister Marino Keulen en minister Bert Anciaux)	3
Regeling van de werkzaamheden	17
Berichten van verhindering	17

MORGENVERGADERING VAN VRIJDAG 23 JULI 2004

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 10.04 uur.*

BOODSCHAPPEN

De voorzitter : Bij brief van 19 juli 2004 deelt de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad mee dat die raad ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 19 juli 2004 deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat die vergadering ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 20 juli 2004 deelt de voorzitter van de Assemblée de la Commission communautaire française mee dat die assemblee zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

REGEERAKKOORD

Beraadslaging

De voorzitter : Aan de orde is de beraadslaging over het regeerakkoord.

De heer Filip Dewinter : Vooreerst wil ik de leden van de regering feliciteren met hun benoeming.

Hoewel paars door de kiezer afgestraft is op 13 juni, bewijst het regeerakkoord dat er niets veranderd is. Ondanks beloftes van vernieuwing en verandering en mdat CD&V vijf jaar lang een zeer agressieve campagne tegen paars gevoerd heeft, leent het kartel CD&V/N-VA zich nu tot het depanneren van paars.

Zo heeft het cordon sanitaire een monstertje met zes koppen gecreëerd. De kiezers van CD&V/N-VA slaan dat met stijgende verontwaardiging gade en vragen zich af waarom ze nog gaan kiezen. Het cordon sanitaire is niet alleen een levensverzekering voor links, maar speelt ook in de kaart van Wallonië, dat eensgezind kan optreden tegenover de verdeelde Vlaamse partijen.

De heer André Denys : Het verwondert me dat de heer Dewinter zo lang fulmineert tegen het cordon sanitaire. In een interview in De Tijd zegt hij dat hij niet in een regering wil stappen die het volledige programma van het Vlaams Blok niet uitvoert. Daarmee maakt hij duidelijk dat hij voor de oppositie kiest.

De heer Filip Dewinter : De heer Denys kan daar niet over oordelen, er zijn ons namelijk geen voorstellen gedaan.

Uit het dikke programma waarmee we naar de kiezer zijn gegaan, hebben we nog vóór de verkiezingen tien punten gedistilleerd. Op basis daarvan willen we onderhandelen, maar de VLD heeft zich die moeite niet getroost.

Het cordon sanitaire is een slechte zaak voor de democratie, voor het vertrouwen van de burger in de politiek en voor Vlaanderen. Het cordon zal blijven bestaan omdat het goed is voor de traditionele partijen. De kruik gaat echter zolang te water tot ze barst. Het cordon zal niet gebroken worden door de traditionele partijen, maar door de Vlaamse kiezer. Op 13 juni heeft 24 procent van de Vlamingen voor het Vlaams Blok gestemd. Met deze anti-Vlaams Blokcoalitie werden de fundamenten gelegd voor de volgende overwinning van onze partij bij de Vlaamse verkiezingen van 2009.

CD&V is niet meer dezelfde partij als vóór de verkiezingen. De stoere communautaire taal van de voorbije

weken en maanden is voorbij. Uit de mond van de heren Leterme, Van den Brande en Van Rompuy hoorden we dat de sociale zekerheid en de fiscaliteit moesten worden geregionaliseerd, dat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde moest worden gesplitst nog vóór de partij zou toetreden tot een Vlaamse regering, dat ze niet zouden zwichten voor de chantage van de PS, dat ze zouden streven naar een confederaal model. Er zou gekozen worden voor een big-bangscenario. Nu wordt de radicale taal van CD&V vervangen door de welligheid van de CVP. Met Leterme I is de restauratie van de oude CVP een feit.

Toegegeven, deze Vlaamse regering straalt meer sérieux uit dan de B-ploeg van Bart Somers. Toch hebben we enkele bedenkingen. De carrousel die aan de vorming van de regering voorafging, doet de wenkbrauwen fronsen, want die heeft meer met carrièreplanning te maken dan met de vorming van een sterke regering. De Vlaamse regering mag geen vluchthuis zijn voor gefrustreerde of gebuisde federale ministers. De heer Anciaux is als een jojo die ieder jaar over en weer gaat van de Vlaamse naar de federale regering en weer terug. Van de heer Vandenbroucke begrijp ik wel dat hij de PS-dictatuur beu is. Ik hoop dat hij zijn eis, namelijk een splitsing van het tewerkstellingsbeleid, zal realiseren. De heer Peeters van Unizo geef ik het voordeel van de twijfel, al heb ik wel bedenkingen bij de manier waarop hij inbreekt in de regering. Wie beleidsverantwoordelijkheid wil dragen, moet zich door de kiezer laten legitimeren. De heer Van Rompuy en anderen die in het parlement hun strepen hebben verdiend, worden opzij geschoven voor de vrienden van paars. De verzuiling wordt geïnstitutionaliseerd.

Deze regering bevat sterke individuele ministers, maar een hechte ploeg vormen is nog iets anders. Deze ploeg geeft geen blijk van teamspirit en heeft geen duidelijk politiek project. Het enige cement van deze zespartijenregering is het anti-Vlaams Blokgevoel.

Enkele weken geleden verklaarden CD&V politici nog dat Verhofstadt een leugenaar en een bedrieger is, een ervaringsdeskundige inzake chaos, een revanchistische puber. Nu zegt de heer Leterme dat hij vrede wil met de federale premier. Dat komt zijn geloofwaardigheid en die van zijn regering niet ten goede.

De slogan van de regering is : vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen. Wij denken dat het eerder is : een ommekeer beloven en meer van hetzelfde geven.

Dit is een verstandshuwelijk, een regering van moeten en niet van willen. Dat was duidelijk bij het debiteren van de regeringsverklaring. Het regeerakkoord is niet meer dan een flets boodschappenlijstje. Dat mag niet verbazen van een zespartijenregering, van een politieke gang bang. Het gaat om een partouse van grote ego's die elkaar binnen de kortste keren zullen bedriegen. Dit leidt tot vaagheid en onduidelijkheid.

Mevrouw Patricia Ceysens : De heer Dewinter toont hiermee aan waarom een regering met het Vlaams Blok onmogelijk is, ook al was er geen cordon sanitaire.

De heer Filip Dewinter : Ik begrijp dat mevrouw Ceysens gefrustreerd achtergebleven is op de banken van het parlement en ik hou daar rekening mee.

De regering Leterme I is een eenheidsbrij. Er is voor elk wat wils : een beetje maximumfactuur, een snuifje belastingvermindering, wat fiscale amnestie en natuurlijk ook wat extra geld voor het vrij onderwijs. De belastingvermindering zal in 2009, wanneer ze op kruissnelheid komt, voor iedere werkende Vlaming een bedrag opleveren van 16,6 euro per maand. CD&V heeft zich in het verleden laatdunkend uitgelaten over de onbeduidende belastingverminderingen, die dan nog werden verschoven naar het einde van de regeerperiode. Nu doet deze partij echter net hetzelfde.

Minister Dirk Van Mechelen : We hebben het kijk- en luistergeld afgeschaft en dat betekent voor een modaal Vlaams huisgezin 200 euro lastenverlaging per werkende tijdens deze regeerperiode. Net zoals in de vorige regeerperiode betekent dat, dat wij 6000 miljoen euro aan de burgers teruggeven. Wij vinden dat belangrijk en wij zijn hier niet verlegen voor.

De heer Filip Dewinter : Ik denk dat het een fetisj is om er de liberale achterban mee te paaien. Ik vind dit niet substantieel en het zal de werkloosheidsval niet doen verkleinen. Men had die middelen beter geïnvesteerd in het wegwerken van de wachtlijsten in de zorg, de gehandicaptensector en in de sociale

huisvesting. Dat is beter dan de middelen te versnipperen om iedereen in deze coalitie iets te gunnen.

Dit betekent niet dat het volledige regeerakkoord voor ons negatief is. Heel wat technische maatregelen en voorstellen kunnen wij onderschrijven en bijtreden. Ze stonden trouwens ook in ons programma, zoals het nultarief inzake successierechten, de invoering van een overlasttaks en een wegenvignet, uitbreiding van het stelsel van de huursubsidies, de maximumfactuur in de zorg, enzovoort. Dat zijn zaken waar iedereen in dit parlement het overigens mee eens kan zijn.

Wanneer het er echt op aan komt om politieke en ideologische keuzes te maken, lukt het niet meer. De onduidelijke en halfslachtige formuleringen omtrent de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en de fiscale amnestie zijn daar de beste voorbeelden van. In zowel symbolisch als inhoudelijk belangrijke dossiers geeft de regering blijk van politieke schizofrenie. Ook wat het inburgeringsdossier betreft, wordt onduidelijk opgetreden. Men zegt ja aan de inburgering van nieuwkomers, maar men vraagt geen verplichte inburgering van vreemdelingen die hier reeds verblijven. Men voert ook geen echte inburgerings- en taalproef in. Men voert weliswaar een beperkte sanctie in, maar dat is niet voldoende. Men had een inburgeringsproef aan een verblijfsvergunning moeten koppelen.

Het ontbreken van een financieel plaatje van uw voorstellen en plannen, zal u ongetwijfeld nog zuur opbreken. Het is cynisch dat uitgerekend u - de grote tegenstander van paars - het slachtoffer dreigt te worden van het beleid van potverteren van de vorige regering. De financiële lijken die de voorbije weken uit de kast zijn gevallen en die ervoor gezorgd hebben dat de nieuwe regering nog nauwelijks middelen heeft om te investeren en om een vernieuwend beleid te voeren, heeft de CD&V-N-VA te danken aan de sp.a en VLD. Opvallend is dat men nu van de CD&V geen woord kritiek meer hoort op de financiële puinhopen van paars. U wordt gerold door paars zonder het zelf te beseffen. Blijkbaar passen de VLD en de sp.a de tactiek van de verschroeiende aarde toe. De VLD-kopstukken trekken zich terug in het veilige bolwerk van de federale regering en kijken met zichtbaar genoegen toe hoe u met het hoofd tegen de muur zal lopen. Helaas voel ik geen medelijden. Eigen schuld, dikke bult.

Vooraf op communautair vlak heeft u veel te snel toegegeven aan de onverzettelijkheid van de paarse partijen die niet van plan zijn om het lot van de federale regering aan de terechte communautaire verzuchtingen van het Vlaams Parlement. Ook hier moeten we af van die politieke schizofrenie, waarbij Vlaamse politieke partijen op deelstatelijk niveau stellingen innemen die diametraal staan ten opzichte van de gedragswijze van hun fracties en ministers op federaal vlak. Ook dat werd door uw fractie herhaaldelijk en terecht aangeklaagd en nu bent u op weg om dezelfde fout te maken. U heeft geen tijdspad, geen strategie, geen timing en geen engagement ten aanzien van de andere partijen. U heeft dat zelfs niet voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

Wat bedoelt men nu met 'onverwijld' ? De N-VA laat zich hier rollen als een kerstenkind. Ze zijn nog maar pas bezig en het is al een tweede Egmontdebaat die zich aftekent voor de nazaten van de Volksunie. Zelfs de heer Bourgeois en de heer Anciaux zijn terug verenigd in het ministermandaat. Leg me eens uit wanneer die splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde er komt.

De heer Bart De Wever : Legt u mij eens uit hoe u die splitsing zou realiseren.

De heer Filip Dewinter : U wilde tot deze regering toetreden en u zegt dat u de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde onverwijld zult realiseren en ik stel daar als oppositieleider een vraag over. De heren Bourgeois en Leterme zegden men slechts tot een Vlaamse regering te zullen toetreden wanneer Brussel-Halle-Vilvoorde gesplitst was. Dat is iets anders dan 'onverwijld'. Ik vind dat onduidelijk.

De heer Kris Van Dijck : In een interview van 3 juli stelt u dat het Vlaams Blok bereid is om een minderheidskabinet van CD&V en N-VA te steunen. Veronderstel dat we daar waren op ingegaan. Hoe zou u dan zo een strategie zien om Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen ?

De heer Filip Dewinter : U had geen Vlaamse regering mogen vormen, vooraleer VLD en sp.a bereid waren om het voortbestaan van de federale regering afhankelijk te maken van de realisatie van de communautaire voorstellen uit uw regeerakkoord. U had een pact moeten sluiten met alle Vlaamse partijen

zonder uitsluiting van het Vlaams Blok. U heeft helaas niet de moed om uit te voeren wat u in de CD&V-brochure "Vlaanderen verdient het beste" van 18 februari 2004 neerschreef, namelijk dat de CD&V een confederaal model wil tot stand brengen met een volwaardige deelstaat Vlaanderen, een volwaardige deelstaat Wallonië en met een specifiek statuut voor Brussel. Daar kan ik achter staan. Men had eerst moeten zorgen dat er afspraken werden gemaakt tussen alle Vlaamse partijen, los van regeringsvorming. Het was een ideaal moment na de bezinningsdag van 13 juni. Men had een minimumprogramma moeten afspreken, zoals dat neergeschreven was in die brochure van de CD&V. Pas als de schizofrenie wegvalt tussen het federale en het Vlaamse niveau, zal men resultaat boeken. Zoniet komt men terecht in een loopgravenstelling, waar de federale regering iets totaal anders zegt dan de Vlaamse regering. Dat kan en mag niet de bedoeling zijn.

Ondertussen is meer dan de helft van dit halfroond gevuld met ofwel openlijke separatisten die de onafhankelijkheid van Vlaanderen willen, of met confederalisten die willen evolueren in de richting van een deelstaat Vlaanderen en een deelstaat Wallonië. Het is noodzakelijk om de handen in mekaar te slaan tussen alle mensen van goede wil die het Vlaamse belang willen voorop plaatsen op het cordon sanitaire, op het enge partijpolitieke belang en op de carrièreplanning van deze of gene politicus. Ik roep u op om het Forum links te laten liggen en om zelf besprekingen te starten van deelstaat tot deelstaat. Ga het gesprek aan met de Waalse verantwoordelijken en laat u niet ringeloren door Verhofstadt, Di Rupo en Milquet. Laat zien dat deze Vlaamse regering een eigen zelfstandige koers kan varen zonder federale schoonmoeders. Verdedig de Vlaamse belangen en niet de belangen van de federale paarse regering.

Sinds 13 juni kent Vlaanderen een tweepartijenlandschap. Aan de ene kant is er de rooms-paarse monstercoalitie, aan de andere kant is er het Vlaams Blok. Minister-president Leterme, u bent verblind door het cordon sanitaire en hebt u daardoor in een tegennatuurlijke coalitie laten manoeuvreren. De beloofde trendbreuk komt er niet. U bent niet de notaris van rooms-paars maar veeleer de begrafenisondernemer van het ancien regime van de traditionele partijen.

Het ontbreekt u aan moed om met Vlaams Blok in zee te gaan. U durft de beloofde ommekeer en trendbreuk niet te realiseren. U durft de Belgische constructie niet in vraag te stellen en te opteren voor het Vlaams belang. Het ontbreekt u aan de wilskracht om een regeerakkoord te schrijven dat een echte trendbreuk met het verleden symboliseert.

Om al deze redenen kan het Vlaams Blok u onmogelijk het vertrouwen schenken. Wij maken een afspraak op 13 juni 2009. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Het Vlaams Blok mag nog een tussenkomst houden van 35 minuten. Deze tijdsspanne moet wel verdeeld worden over de andere sprekers van deze fractie.

De heer Filip Dewinter : De meerderheidspartijen beschikken, ten opzichte van de oppositiepartijen, over een dubbele spreektijd. Bovendien moet uiteindelijk ook de minister-president uiteindelijk nog het woord voeren. In de wetenschap dat de voorzitter de behoeder is van het algemeen parlementair belang, vraag ik dan ook enige soepelheid.

De voorzitter : Iedereen weet dat als het debat inhoudelijk gevoerd wordt, ik me steeds wat soepeler opstel. (*Applaus bij CD&V, sp·a-spirit, VLD-Vivant, en NV-A*)

De heer Ludwig Caluwé : Vandaag hebben we het eerste debat in dit sterk verjongde en vernieuwde parlement. Gisteren hoorden we een regeringsverklaring van een sterk gewijzigde regeringsploeg. Alhoewel de verleiding groot is, wens ik toch geen vergelijkingen maken tussen het beleid van de vorige regering en de beleidsvoornemens van deze regering. De verleiding is ook groot om na te gaan hoeveel elk van de deelnemende partijen van zijn verkiezingsprogramma terugvindt in dit akkoord. Ik wil dit echter niet doen. Het leidt toch enkel tot politiek gekisbis waar de mensen niet beter van worden.

Vergelijkingen met de vorige periode zijn ook niet mogelijk. De omstandigheden zijn immers totaal anders. Zo beschikte de vorige regering over een beleidsruimte van 5 miljard euro. De nieuwe regering zal echter in eerste instantie een sober beleid moeten voeren. De vorige regering kon ook starten onder een gunstig

economisch gesternte. Momenteel blijven de werkloosheidscijfers echter nog steeds stijgen tot meer dan 200.000 eenheden. Ook het maatschappelijk ongenoegen is sinds 1999 niet afgenomen : de verkeersagressie, het aantal zelfmoorden en de aanvallen op joden namen stelselmatig toe.

Geconfronteerd met dit alles hebben drie politieke formaties de handen in elkaar geslagen. Het zou hypocriet zijn te beweren dat dit gemakkelijk was. Vijf jaar van debatten hebben onmiskenbaar hun sporen nagelaten. Men beseftte echter dat het nodig was om elkaar te vertrouwen en verantwoordelijkheid te nemen. Dit heeft geleid tot een regeerakkoord dat antwoorden biedt op de noden van onze huidige samenleving.

Wij vroegen respect voor wie werkt, werk zoekt of voor wie initiatieven ontplooit. In het akkoord bekleden dan ook werk en ondernemen centraal. De nadruk ligt dan ook op onderzoek en ontwikkeling, op investeringen in de havens, spoor- en waterwegen en in een actief werkgelegenheidsbeleid. Er komen belastingverminderingen om het werken aan te moedigen.

Wij vroegen respect voor wie een betaalbare woning of bouwgrond zoekt. Betaalbaar wonen is immers een basisrecht. Op het einde van de legislatuur zou elk gezin over een betaalbare woning moeten kunnen beschikken. Misschien leidt dit ook tot meer nestwarmte in de samenleving.

Wij vroegen respect voor alle gezinnen. Op het einde van de rit moeten meer mensen over een echte thuis kunnen beschikken. Zo zullen we ons uiteindelijk allemaal wat meer thuis voelen in de samenleving.

Wij vroegen ook meer respect voor leerkrachten, leerlingen en ouders. Naast allerlei maatregelen worden nu ook onderwijs en arbeid bij een minister ondergebracht. Dit is een goede zaak. Toch willen wij waarschuwen : onderwijs moet immers niet alleen op de arbeidsmarkt voorbereiden maar moet in de eerste plaats blijvend zorgen voor een persoonsontwikkeling en een algemene voorbereiding bieden op het maatschappelijk leven.

Wij vroegen meer respect voor al wie zorgt en voor al wie zorg nodig heeft. Als alle vooropgestelde maatregelen daadwerkelijk uitgevoerd zullen worden, zullen de ouders van gehandicapte kinderen niet langer bevreesd moeten zijn dat hun kinderen ooit zonder zorg zullen vallen en moeten ouder wordende Vlamingen niet bang zijn ooit een last voor hun kinderen te worden.

Wij vroegen meer respect voor het samenleven in de stedelijke buurten en in de dorpen van het platteland.

Minister Frank Vandenbroucke : Ik kan wat de heer Caluwé zegt over het onderwijs volledig onderschrijven. Onderwijs dient niet enkel als voorbereiding op een latere zoektocht naar werk. Bij onderwijs gaat het om de persoonlijke ontwikkeling en over de hele samenleving. Het idee van de zogenaamde 'brede school' is dan ook een visie van hele regering.

De heer Ludwig Caluwé : Als men erin slaagt om alle vooropgestelde maatregelen te verwezenlijken, zal het weer aangenaam toeven zijn in de plattelandsdorpen en in de stedelijke buurten. Mensen van verschillende afkomst en achtergrond zullen er, bewust van hun rechten en plichten, harmonieus met elkaar samenleven.

Wij vroegen ook meer respect voor de lokale besturen. Lokale besturen zullen dan ook meer autonomie krijgen en het subsidiariteitsprincipe zal toegepast worden. Lokale besturen krijgen geen bijkomende verplichtingen zonder bijkomende financiering. De gemeenten kunnen dus het meest vertrouwde bestuur blijven.

Onze vraag om meer respect voor Vlaanderen maakt het regeerakkoord revolutionair. De regering wil niet alleen een heel uitgebreide reeks bevoegdheden naar Vlaanderen overhevelen, maar het regeerakkoord bevat ook de verbintenis om buiten de onderhandelingen in het zogenaamde forum de splitsing van het bestuurlijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijke arrondissement Brussel onverwijld te realiseren.

Het regeerakkoord komt eveneens tegemoet aan onze vraag om meer respect voor het sociaal overleg, het middenveld en het verenigingsleven. De lasten voor verenigingen verminderen en de billijke vergoeding wordt door de Vlaamse overheid overgenomen. Vrijwilligers worden ondersteund. Het feit dat de regering ministers bevat die ervaring hebben met het sociaal overleg en het middenveld, wijst erop dat men de dialoog met het

middenveld wil aangaan.

Ondanks de moeilijke en budgettaire omstandigheden vinden we alle punten waarvoor we de voorbije jaren respect vroegen, terug in het regeerakkoord. Daarom staan we er volledig achter.

We waarderen ook sterk de stijl van het regeerakkoord en de manier waarop de onderhandelingen zijn gevoerd, zeker door de minister-president. Geen vage beloften, maar concrete voorstellen en doelstellingen. Laat dit de stijl zijn van de hele regering. We zullen deze ploeg met enthousiasme het vertrouwen geven, maar we zullen ze wel kritisch volgen. Een ballonnetjesminister zullen we onmiddellijk doorprikken.

Verder mag het feit de regering straks het vertrouwen krijgt met de ruimste meerderheid die een Vlaamse regering ooit heeft gehad, niemand overmoedig maken. De leden van de CD&V-fractie willen vertegenwoordigers zijn van het volk. We zullen de problemen van de Vlaamse samenleving vertolken en zoeken naar oplossingen. Het regeerakkoord ademt diezelfde wil uit. Het wil eveneens werken aan concrete oplossingen voor concrete problemen van mensen.

De opdracht van de Vlaamse regering is moeilijk, maar met wilskracht kan men de zwaarste moeilijkheden overwinnen. (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp-a-spirit en N-VA*)

Mevrouw Patricia Ceysens : Op 13 juni hebben we een ferme dreun van Vlaanderen gekregen, die duidelijk maakt dat men elke stem elke dag moet verdienen. De uitdaging bestaat erin het vertrouwen van een op vier Vlamingen terug te winnen. Meer dan ooit wil de VLD erop toezien dat de belangen van alle burgers worden behartigd. Met mijn fractie zal ik een scorekaart maken van elke liberale maatregel uit het regeerakkoord. Aan de hand daarvan zal de kiezer zelf de concrete resultaten van deze ploeg nagaan en kunnen bepalen of zijn vertrouwen in de regering het beloofde resultaat oplevert. Alleen door tastbare veranderingen kan het akkoord uitgroeien tot een contract 2004-2009 tussen Vlamingen en hun regering.

De VLD-fractie zal punt voor punt waken over de uitvoering van het regeerakkoord. Dit is geen helderblauw akkoord, maar toch vinden we er 80 procent van ons partijprogramma in terug. De VLD-fractie vindt het regeerakkoord goed om drie redenen : de continuïteit van het beleid, de langetermijnvisie van het akkoord en enkele duidelijke blauwe speerpunten. Eerst en vooral verzekert het regeerakkoord de continuïteit van de maatregelen die in de voorbije 5 jaar op stapel zijn gezet. Het economisch beleid is daarvan een goed voorbeeld. Wat het regeerakkoord tot in 2009 wil doen voor de Vlaamse ondernemerswereld, vindt duidelijk zijn oorsprong in de ondernemingsconferentie.

Ook wordt de rol van het onderwijs benadrukt om de creativiteit te stimuleren zodat Vlaanderen in 2009 meer ondernemers telt. Sterke ondernemingen zijn een garantie voor meer jobs in Vlaanderen en voor meer fiscale inkomsten. De nieuwe Vlaamse ploeg is duidelijk van plan om op het elan van de vorige regering voort te gaan.

Een tweede positief punt is de langetermijnvisie. Het doel van de vorige Vlaamse regering was om Vlaanderen op de Europese en wereldkaart te plaatsen. We zijn blij dat het regeerakkoord deze visie overneemt en voortzet.

Ten derde zijn er een aantal liberale klemtonen. De topprioriteit van dit akkoord is meer ondernemen, meer werkgelegenheid. Minder lasten, minder regels en meer ruimte om te ondernemen moeten meer mensen aan het werk krijgen. "Iedereen aan de slag" blijft onze leuze.

Minder administratieve lasten beginnen in dit huis : 124 decreten minder in 2009 zou een mooi staaltje administratieve lastenverlaging zijn. Verder zijn de idee van een accountmanager, een algemeen kader voor meer risicokapitaal, een flexibele arbeidsmarkt en vooral het verminderen van lasten op arbeid belangrijke aandachtspunten. De regering dient een gezond evenwicht te vinden tussen economie en ecologie. Er kan geen welzijn zijn zonder welvaart.

Deze ploeg heeft een gezond evenwicht gevonden tussen ecologie en economie. Kris Peeters heeft vroeger vaak gesteld dat de ondernemingen gebukt gaan onder onnodige milieu- en energielasten. We kijken uit naar de benchmarking in de energiesector : het bedrijfsleven moet een bijdrage leveren aan een duurzaam

energiebeleid, maar mag daar het slachtoffer niet van worden.

Wij zijn tevreden dat belastingvermindering gebruikt zal worden om mensen aan het werk te krijgen. Wie werkt zal meer van zijn loon overhouden waardoor het verschil tussen loon en uitkering groter wordt.

Ik benadruk het belang van de creatieve economie. Omdat zowat elke regio in staat is producten en diensten aan te bieden, moeten wij producten en diensten met een hogere toegevoegde waarde aanbieden.

Na het vernieuwende onderwijsbeleid van minister Vanderpoorten zet de nieuwe ploeg nog een stap verder. De scholen worden belangrijker dan de netten. De intentie bestaat om het beleid dichterbij de scholen te brengen wat zal leiden tot beter opgeleide kinderen.

Op het vlak van inburgering stellen we een belangrijke doorbraak vast. Bepaalde bevolkingsgroepen worden niet langer geknuffeld. We eisen respect voor de gelijkheid tussen man en vrouw. Nieuwe Vlamingen moeten een inburgeringscursus volgen. Overlast blijft niet langer onbestraft. Aan rechten zijn plichten verbonden.

Deze regering wil 5000 extra kinderopvangplaatsen creëren, de buitenschoolse opvang uitbreiden en dienstencheques invoeren in de flexibele opvang. De VLD-fractie is tevreden met de liberale accenten in het woonbeleid.

De VLD steunt de communautaire ambities van deze regering, die niet mag aarzelen alle institutionele middelen in te zetten. Ik benadruk evenwel dat de VLD-fractie overleg verkiest boven conflict. In overleg met alle partners – en het federale niveau is een partner - moeten we win-winsituaties creëren.

De heer Filip Dewinter : De VLD is niet bereid haar federale belangen op het spel te zetten om de Vlaamse eisen van deze regering te realiseren. De big-bangtheorie van de heren Van den Brande en Van Rompuy heeft afgedaan. Zolang er geen sluitende afspraken zijn gemaakt met de federale regering, zal het nooit lukken.

Mevrouw Patricia Ceysens : De heer Dewinter misbruikt mij om zich tot de Vlaamse regering te richten, zoals hij mevrouw Morel misbruikt om aan populariteit te winnen. Hij staat voor de haar, wij voor het overleg omdat wij Vlaanderen in ons hart dragen. (*Applaus bij VLD-Vivant en sp-a-spirit*)

De heer Filip Dewinter : Overleg betekent plat op de buik gaan. Bovendien bevinden de voorstanders van de big-bangtheorie zich in de CD&V-fractie. (*Applaus bij het VB*)

Mevrouw Patricia Ceysens : Omdat wij ervan overtuigd zijn dat deze Vlaamse regering zal verbazen, geven wij haar graag ons vertrouwen. (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp-a-spirit en N-VA*)

Mevrouw Caroline Gennez : Het regeerakkoord bevat goede aanzetten en sterke socialistische accenten op bijna alle beleidsterreinen. Omdat de mensen steeds langer leven, dienen we ervoor te zorgen dat ze ook langer gelukkig leven. De maximumfactuur in de niet-medische zorgverzekering wordt geleidelijk ingevoerd. De bijdrage aan de zorgverzekering wordt niet verhoogd.

Omdat mensen die langer leven de kans moeten krijgen anders te werken, moeten we onze open economie volledig benutten. Ik ben er zeker van dat de minister voor Leefmilieu de belangen van onze KMO's zal verdedigen, maar ook de industriële sector verdient onze aandacht. Door meer te investeren in onderzoek en ontwikkeling, zal creativiteit de rode draad worden in onze industrieel beleid. De Vlaamse werkbonus is een goede aanzet om werken lonend te maken.

Deze regering wil werk maken van een solidaire samenleving. Voor ons kan een lastenverlaging, als ze gericht en herverdelend werken. We zijn tevreden dat alle partijen het eens zijn geworden over gratis onderwijs, over gratis netoverschrijdend leerlingenvervoer in het basisonderwijs. Voorts worden de belasting op een hypothecaire lening, de forfaitaire huisvuilbelasting, de registratierechten op de gezinswoning bij scheiding en de billijk vergoeding afgeschaft.

Het onderwijs is de enige manier om kinderen gelijke kansen te bieden in het leven. Dit regeerakkoord bepaalt dat het lager leerplichtonderwijs gratis wordt en voert een maximumfactuur in voor buitenschoolse activiteiten. Scholen zullen gefinancierd worden op basis van de leerlingenkenmerken. De schoolstrijd is gestreden. We vertrouwen erop dat de minister voor Onderwijs partners zal zoeken om deze historische opdracht uit te voeren. We rekenen erop dat de partners er constructief aan zullen meewerken.

De heer Luc Martens : Het stoort me dat er nu gedaan wordt alsof er een trendbreuk is. Het onderwijs zou revolutionaire ingrepen trouwens niet appreciëren. Gelijke kansen en zorgverbreding zijn reeds gestart onder Daniël Coens. Netdoorbrekende financiering stond al in het Tivoli-polderakkoord. Wij waren altijd al voorstander van een gelijke financiering van alle koepels. (*Applaus bij het VB en CD&V*)

Mevrouw Caroline Gennez : Ik sprak over historische passages in het regeerakkoord. De democratisering van het onderwijs en de specifieke financiering moeten verder uitgewerkt worden. We zijn het dus helemaal eens met de heer Martens.

De waarheid ligt in het midden. Vlaanderen heeft recht op een beleid dat sterk is voor de zwakken maar ook goed voor sterken. De overheid kan enkel een kader scheppen voor een samenleving met eerlijke gelijke kansen. Daarvoor zullen de ministers van Inburgering en Gelijke Kansen alle actoren bij elkaar moeten brengen.

De steun voor milieu en groen mag best wat groter zijn. Desondanks moeten we ons niet schamen over het ecologische onderdeel van het regeerakkoord. Het voortzetten van het vernieuwende mobiliteitsbeleid van de vorige Vlaamse regeringen is noodzakelijk om het aantal verkeersslachtoffers voort te laten dalen.

Kortom, het is een goed regeerakkoord met een strikt financieel kader : het bevat de potentie om de voorwaarden te scheppen waarbinnen mensen gelukkig kunnen zijn. Papier alleen kan echter niet enthousiasmeren, maar . De regering moet niet alleen de dingen goed doen maar vooral de goede dingen doen. De minister-president moet daarvan de bezieler zijn. De sp-a-ministers zullen minister zijn voor de hele regering. We verwachten dat de heer Leterme minister-president is van alle partijen en dat de regering de hele rit uitdoet en als een hechte ploeg over de meet rijdt. (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp-a-spirit en N-VA*)

De heer Jos Stassen : Groen! heeft gekozen voor de oppositie. Toch willen we niet enkel negatieve commentaar geven. Groen! is de enige democratische oppositiepartij. We zullen het Vlaams Blok blijven bekampen omdat deze partij teert op egoïsme en uitsluiting, maatschappelijke problemen opklopt en uitbuit.

De heer Filip Dewinter : De heer Stassen vergist zich van vijand. Het is de taak van de oppositie om de regering het leven een beetje moeilijk te maken. Na een desastreuze regeringsdeelname is Groen! gedecimeerd. Enige bescheidenheid past. (*Applaus bij het VB*)

De heer Jos Stassen : We zullen inhoudelijke oppositie voeren en ons niet beperken tot schelden. We zullen daarbij elke maatregel toetsen aan de drie sleutelwoorden : toekomst, solidariteit en grenzen.

Het is positief dat een aantal beleidskeuzes op het vlak van milieu en zorg worden voortgezet. Zorg op maat blijft de basis en het beleid met wachtlijsten wordt gehandhaafd. Op vlak van milieu blijven het integraal waterbeleid, het afvalbeleid en de milieuhandhaving behouden. Spijtig genoeg staat er niets in het regeerakkoord over alternatieve afvalverwerking.

De heer Erik Matthijs : Bescheidenheid over het milieubeleid zou de heer Stassen sieren. In De Tijd wordt mijn standpunt bevestigd : de laatste vijf jaar is geen enkel dossier fundamenteel opgelost, er zijn enkel gronden aankocht. (*Applaus bij het VB en CD&V*)

De heer Jos Stassen : De heer Matthijs leest het artikel selectief. Het is trouwens duidelijk dat CD&V verantwoordelijk is voor de problemen met Aquafin.

De heer Erik Matthijs : Het contract is door de vorige regering enkel opgezegd. Voorts heeft men de zaak

laten verrotten.

De heer Jos Stassen : Het akkoord dateert van het einde van de jaren 80 of van het begin van de jaren 90. Men kan van de minister niet verwachten dat hij dit nu nog openbreekt.

Het systeem van de integrale milieuvorwaarden wordt verder uitgebreid. Tijdens de begrotingsdiscussie voor 2004 stelde Unizo dat een belangrijk deel van de lastenverlaging toe te schrijven was aan de vereenvoudiging van het milieubeleid, waarbij de vergunningsplicht in sommige gevallen werd afgeschaft. Voor de voortzetting en uitbreiding van dit beleid willen we een partner zijn.

In het landbouwbeleid komt er een echte trendbreuk, maar niet in groene zin. Landbouw wordt alleen nog als een economische sector beschouwd. De ecologische kant van de landbouw wordt helemaal niet begrepen. We lezen niets meer over de afbouw van de intensieve veeteelt, wel over de industriële akkerbouwteelten. Er is geen sprake meer van beperkingen voor GGO's en biolandbouw is niet langer een prioriteit. De steun in het kader van het plattelandsbeleid wordt helemaal economisch ingevuld. Wat zal men doen met de beheerscontracten inzake natuurbehoud ? Wordt dit een louter agrarisch in plaats van een integraal plattelandsbeleid ? Het nieuwe landbouwbeleid vertrekt duidelijk niet van een toekomstgerichte visie. Men beseft niet dat er grenzen zijn aan de intensieve landbouw.

Groen! blijft voor deze regering wel de leverancier van een aantal toekomstgerichte voorstellen. De passage over de vrijekeuzeschool werd bijna letterlijk uit ons programma overgenomen. Ook de term kangoeroewonen heeft snel ingang gevonden.

Na deze positieve noot ook enkele kritische bedenkingen. Het woord ecologie kwam in de toespraak van de minister-president helemaal niet voor. Duurzame ontwikkeling is blijkbaar geen beleidsprioriteit voor deze regering. In het hoofdstuk over ondernemen en werkgelegenheid wordt het milieu omschreven als een belemmering voor het ondernemen. De ecologische uitdaging wordt nergens gezien als een middel om de concurrentiepositie van de bedrijven te verbeteren. De vorige Vlaamse regering hanteerde duurzaamheid als criterium voor haar beleid inzake innovatie en ontwikkeling. In deze beleidstekst worden de groene sectoren nergens genoemd als toepassingsgebied bij uitstek voor innovatie. Nochtans is het net in deze sectoren dat kennisjobs mogelijk zijn, wat in het Ruhrgebied ook gebleken is. Het deel over de milieureglementering staat niet toevallig in het luik over economie en niet in het hoofdstuk milieu. Vlaanderen wil geen koploper meer zijn inzake milieubeleid. Men wil zich beperken tot het naleven van de Europese milieurichtlijnen zonder meer. De concurrentiekracht van de ondernemingen is het enige criterium.

Het ergste is dat de claim op de open ruimte door deze regering sterk wordt opgedreven. Er is ruimte voor nieuwe bedrijfsterreinen en nieuwe verkavelingen. De regering wil de prijzen drukken door het opdrijven van het aanbod van de koopkavels. Wij vrezen dat alleen de speculatie in de verkavelingen zal toenemen.

Ook in het mobiliteitsbeleid is ecologische duurzaamheid geen prioriteit. De klemtoon ligt op het wegwerken van knelpunten. In de praktijk zal dit tot meer files leiden. Deze regering heeft dus geen visie op de manier waarop ze economie en ecologie met elkaar wil verzoenen. Ze beseft niet dat er in Vlaanderen grenzen zijn aan de draagkracht van het milieu.

Het regeerakkoord heeft daarentegen wel aandacht voor solidariteit. Dit wordt wel op een vage en vrijblijvende manier ingevuld. De solidariteit wordt vaak beperkt tot de middenklasse en komt minder ten goede aan de zwakkeren in deze samenleving. Het woonhoofdstuk is gericht op die mensen die in staat zijn een eigen woning te verwerven, minder op mensen die hun hele leven op de huurmarkt aangewezen zijn. Huursubsidies zijn een goede zaak, maar jammer genoeg wil deze regering niet weten van huurrichtprijzen. We zullen hierover binnenkort een decretaal initiatief nemen.

Het regeerakkoord is duidelijk over de lastenverlaging, maar inzake de zorg is er zelden of nooit een duidelijk engagement. De wachtlijsten in de gehandicaptensector worden pas weggewerkt tegen het einde van deze regeerperiode, terwijl de vorige regering dat sneller wilde realiseren. Nergens staat een concreet getal over het aantal te realiseren nieuwe sociale huurwoningen. Ook de plannen inzake de bijzondere jeugdzorg en de ouderenzorg blijven vaag.

Dat geldt evenzeer voor de bepalingen over de financiering van de zorgverzekering. Men stelt dat de financieringswijze via bijdragen haar limiet heeft bereikt. Laat deze regering de idee van inkomstengebonden bijdragen helemaal vallen ? Wij blijven de idee van de zorgcentiem verdedigen. Alleen zo kan de zorgverzekering op termijn betaalbaar blijven en toegankelijk zijn voor elke zorgbehoevende.

Kan iemand me uitleggen wat de maximumfactuur in de zorg betekent ? In de regeringsverklaring vinden we alleen de uitleg van het principe. Mogen alle zorgkosten van een bepaald gezin worden samengeteld ? Zullen de bijdragen van de zorgvragers en dus de inkomsten van het systeem verminderen ? Hoe is dat te combineren met de wens om de bijdragen voor het systeem te beperken tot een forfaitair bedrag ?

Minister Frank Vandenbroucke : We zijn het aan de onderhandelingstafel eens geraakt over het principe. De omzetting in technieken ligt nog niet vast. De huidige zorgverzekering is belangrijk, maar bevrijdt de mensen niet van de angst voor hoge kosten die hun draagkracht te boven gaan. Men moet dus een rem zetten op de totaliteit van de kosten in functie van de draagkracht. In de federale ziekteverzekering is dat gebeurd. Nu willen we hetzelfde doen voor de niet-medische zorg. Daarbij moet worden gedefinieerd over welke zorgkosten het gaat. De dagprijs van een rustoord lijkt me daarbij essentieel, maar ook de kosten van de thuiszorg en de hulpmiddelen zijn belangrijke elementen. Op federaal niveau beschikken we al over een systeem van nomenclatuur en facturatie. Een dergelijke ruwbouw is op Vlaams niveau nog niet aanwezig. Uiteraard is het niet de bedoeling de inkomsten van de zorgverstrekkers te verminderen.

Aan de onderhandelingstafel waren we het erover eens dat de huidige financieringswijze om rechtvaardigheidsredenen een limiet heeft bereikt. Uw pleidooi voor een zorgcentiem heeft wellicht ook daarmee te maken. We moeten op zoek gaan naar nieuwe financieringsbronnen. Daarover zullen we het nog moeten hebben.

Minister Inge Vervotte : De bekommernissen van de heer Stassen zijn terecht. Bij de uitvoering van het nieuwe systeem zal hiermee rekening worden gehouden.

De heer Jos Stassen : U bevestigt hier nogmaals onze grote vrees. Door de maximumfactuur gaan de bijdragen, die mensen gaan moeten betalen voor hun zorg, dalen. Anderzijds zegt u dat men niet akkoord geraakt over een zorgcentiem.

Minister Frank Vandenbroucke : Het is een beetje raar dat als iemand zegt dat men niet wil improviseren over iets, u dan zegt dat men niet akkoord geraakt. Dat is wel iets anders.

De heer Jos Stassen : Ik heb daarnet mevrouw Ceysens gehoord die duidelijk gezegd heeft dat een forfaitaire bijdrage van de financiering van de zorgverzekering het enige systeem is dat men toelaat. De bijdragen van mensen voor hun zorg zullen verminderen. De financiering van de zorgverzekering zal niet stijgen, omdat het forfaitaire systeem zijn limieten heeft bereikt. De budgettaire marges van deze regering zijn beperkt, ook al omdat men voor lastenverlaging heeft gekozen en niet voor verdere investeringen in de zorg. De vorige Vlaamse regering heeft meer dan 2 miljard euro extra in de zorg geïnvesteerd en was er nog niet in geslaagd om een hele reeks van uitdagingen te beantwoorden. De nieuwe minister van Welzijn moet starten met minder geld en minder zicht op nieuwe investeringen.

Minister Inge Vervotte : In de tekst van het regeerakkoord staat : “Een toegang tot betaalbare en toegankelijke zorg is een recht voor iedereen. De maximumfactuur die mensen beschermt tegen onaanvaardbaar hoge kosten en die rekening houdt met de draagkracht wordt gefaseerd ingevoerd.” Dit zal in elk geval ons uitgangspunt zijn.

De heer Jos Stassen : Ik vrees dat we de discussie over de financiering nog regelmatig zullen voeren.

Dit regeerakkoord richt zich vooral tot de middenklasse. Zij genieten vooral van de lastenverlagingen, van de woonmaatregelen en van het onderwijs- en cultuurbeleid. Op zich zijn dat goede maatregelen, maar de solidariteit wordt hierdoor uit de samenleving gehaald. Bij de afschaffing van het kijk- en luistergeld klagen de mensen dat de bijdragen voor de kabelmaatschappijen gestegen zijn. Ik voorspel dat hetzelfde zal gebeuren met de afschaffing van de forfaitaire huisvuilbelasting. Ook daar zal men na een tijdje beginnen zeuren over

de te dure huisvuilzakken. Gezien het beperkte budget blijft er dan nog weinig geld over voor een echt solidariteitsbeleid. Daarom pleiten we voor een adempauze in het lastenverlagingsverhaal en we willen dat geld besteden in zorg, onderwijs, betaalbaar wonen voor iedereen en ecologische innovatie.

Door dat middenklasseverhaal is het ook duidelijk dat het armoedebeleid een lage prioriteit krijgt binnen deze regering.

Inburgering is een goede zaak, maar de manier waarop deze Vlaamse regering dit begrip invult, baadt in een sfeer van 'als we deze mensen niet verplichten, komen ze niet af en werken ze hun traject niet af'. Heel dit hoofdstuk staat bol van verplichtingen, dreiging met sancties, administratieve boetes en zelfs uitsluiting van een sociale woning. Waar haalt men dit ? Deze stoere taal is niet nodig en het inburgeringsdossier had veel positiever moeten ingekleurd worden.

In het regeerakkoord staan ook een aantal witte vlekken.

Het stedenbeleid is een mager beestje. We vinden in uw tekst geen enkele visie over de stad als plaats waar wonen en werken maximaal gecombineerd kan worden. Versoepeling van ruimtelijke ordening en regelgeving inzake sociale huisvesting is nog niet hetzelfde als stadsplanning en stadsbeheer. Gaat u de steden vergroenen door de bevolking beter te spreiden over stad en rand ? Het aanwenden van diverse fondsen is nog geen stadsvernieuwing en het ondersteunen van het cultuurpatrimonium maakt nog geen stadscultuur ? Waar zitten de stedelingen in dit verhaal ? Waar zit het sociale luik, het versterken van de stedelijke samenleving ? Wat is uw economische visie voor de stad ? Is de kenniseconomie het antwoord op de hoge werkloosheid bij de stedelijke bevolking ? Moet de plaatselijke middenstand zelf opboksen tegen de oneerlijke concurrentie van de federale Ikea-wet of komt er een beleid dat kleine ondernemingen in de stedelijke centra opnieuw aanmoedigt ?

In dit regeerakkoord is er nauwelijks sprake van combinatie- en tijdsbeleid. Er wordt enkel vermeld dat er wordt gewerkt aan een 'raam voor flexibel loopbaanbeleid'. Dit regeerakkoord ademt vooral langer werken, meer activering en meer flexibiliteit uit. Het is dan ook vrij cynisch dat onmiddellijk na dit hoofdstuk het onderdeel gezinsbeleid met als titel 'Gezinnen versterken' staat. Als men meer mensen langer en flexibeler doet werken, dan zijn zeer veel goedbedoelde maatregelen om gezinnen te versterken, gedoemd om te mislukken. Groen! blijft daarom pleiten voor een echte politiek van de tijd, met een echt beleid inzake combinatie van gezin en arbeid en met de verdere uitbouw van het tijdskrediet.

Minister Marino Keulen : In verband met het stedenbeleid gaf u enerzijds een heel ruime opsomming, maar anderzijds gaf u een aantal punten aan waar duidelijk naar de stad wordt verwezen. Dit is een soort van rode draad in het regeerakkoord en in de voorliggende teksten. Als we het hebben over het instellen van een renovatiepremie, dan is het vooral belangrijk om oude panden in stedelijke centra te vernieuwen en jonge mensen aan te trekken. De verlaging van de registratierechten is ook bijvoorbeeld een maatregel die zeker het stedelijk weefsel kan versterken. In de omgang met steden en gemeenten streven we naar een partnerschap, waarbij we de lokale autonomie voluit willen laten spelen. Dat zijn zovele voorbeelden die aangeven dat het stedelijk beleid in dit regeerakkoord niet vergeten is.

De heer Jos Stassen : Het plattelandsbeleid is veel beter en veel concreter uitgewerkt dan het stedenbeleid. Ik hoop dat u binnenkort met een duidelijke beleidsnota komt. Ik mis hier een visie over stedelijk beleid.

Van een visie op een toekomstgericht integraal ouderenbeleid is er ook nauwelijks sprake. Het aantal 60-plussers in Vlaanderen is vandaag groter dan het aantal min-20-ers. Dit betekent dat hier niet alleen een aangepast zorgbeleid nodig is, maar ook een aangepast woon- en cultuurbeleid en een gericht beleid inzake levenslang leren.

Het woord dierenwelzijn komt niet voor in dit regeerakkoord.

De luchthaven van Zaventem wordt enkel vermeld als het over de overheveling gaat van het beheer van de luchthaven. Het probleem van de nachtvluchten bestaat blijkbaar niet meer en dit ondanks de aanwezigheid van de tot voor enkele dagen bevoegde federale minister in deze regering.

Minister Bert Anciaux : Het probleem van de nachtvluchten is opgelost.

De heer Jos Stassen : We zullen het in Vlaams-Brabant vertellen.

Sociaal cultureel werk of volksontwikkeling bestaat niet meer voor deze Vlaamse regering. Of wordt sociaal cultureel werk enkel gereduceerd tot verenigingen- en vrijwilligerswerk ?

Globaal genomen missen wij in dit regeerakkoord de mensen zelf. Het beleid is niet afgestemd op de levenskwaliteit van de Vlamingen en gaat voorbij aan het samenlevingsklimaat. Een goed bestuur is meer dan een goede dienstverlening aan de bevolking. Mensen zijn geen passieve onderdanen, maar partners voor het beleid. Dat is ook respect.

Op een belangrijk deel van onze kritiek kan u straks antwoorden en door de beleidsnota's die uw ministers in het najaar zullen neerleggen. Er zijn drie beleidskeuzes waar wij het zeer moeilijk mee hebben.

Omdat de budgettaire marge voor deze regeerperiode veel beperkter is dan de vorige, vinden wij een verdere lastenverlaging geen goed idee. Het is ook geen toekomstgerichte politiek. Inzake onderwijs, zorg, sociaal woonbeleid en ecologische innovatie gaat u niet een aantal beleidsmaatregelen kunnen uitvoeren. De inkomsten van de Vlaamse overheid zullen op lange termijn verminderen.

Terwijl de vorige Vlaamse regering geen regeling trof voor de ontdoken gewestbelastingen, gaat deze nieuwe regering akkoord met een Vlaams luik van fiscale amnestie. Niet optreden lijkt een beleidsmaatregel te zijn van deze regering, terwijl enkele maanden geleden de voltallige CD&V en N-VA-fractie nog een motie goedgekeurde waarin de fiscale amnestie werd veroordeeld. Vandaag gaat de CD&V-N-VA akkoord met een gedoogbeleid voor fraudeurs en kijken de ACW-parlementairen de andere kant op.

De open ruimte zal de grootste verliezer zijn tijdens deze regeerperiode : meer verkavelingen, meer industriegronden, meer missing links en vooral een lakser beleid inzake ruimtelijke ordening.

Dit alles is voor ons een brug te ver en daarom zullen wij tegen dit regeerakkoord stemmen. (*Applaus bij Groen!*)

De heer Bart De Wever : Ik wil hier antwoorden op de uitlatingen van de heer De Winter, al is het maar uit respect voor zijn indrukwekkende fractie, indrukwekkend in aantal alleszins. U bent begonnen met een bloemlezing van anti-paarse uitspraken van eminente leden van CD&V en N-VA. Ik neem aan dat u nu ook blij bent dat niemand met u een regering wilde vormen, want welke citaten zouden hier dan voorgelezen worden ? U verwacht hypocrisie met de democratisch noodzakelijke reflex om met politieke tegenstanders een meerderheid te vormen als dat nodig is en daar dan het beste van te maken. De partijen in de meerderheid vertegenwoordigen een ruime meerderheid van de Vlamingen en dat is toch het volk waarvoor wij opkomen. De eenpartijstaat is nog niet voor morgen, ook al heeft u alle verkiezingen tot nu toe gewonnen. Wees blij dat we u de afgang besparen om zelf tot de meerderheid te behoren en met al uw vroegere uitspraken geconfronteerd te worden. U wordt stilaan een karikatuur van u zelf. U moet in uw scheldpartijen consequent zijn. U kan niet zeggen dat we paars depanneren en vervolgens dat we het infiltreren. Het is het ene of het andere.

De heer Filip Dewinter : Het is bijna aandoenlijk om diegenen die zich de historische erfgenamen van de Volksunie en van het Vlaams nationalisme noemen en die zich altijd hebben verzet hebben tegen de CVP-staat, vandaag de beschermengel te zien worden van de heer Leterme en de CD&V. De heer De Wever wordt nu zelfs de grootste pleitbezorger van de heer Leterme. De liefde is zo groot dat ik bijna mijn zakdoek moet bovenhalen.

Het enige wat mij interesseert zijn de kiezers en die waren op 13 juni overtuigend, althans wat ons betreft. 13 juni is blijkbaar al weer lang vergeten in de hoofden van de sprekers. Het is opnieuw business as usual. Waar zijn de analyses en de conclusies van de verkiezingen van 13 juni ? Wie van de fractieleiders van deze meerderheid, die de verkiezingen op een verpletterende manier verloren hebben, hebben al eens de hand in eigen boezem durven steken ? Ik verwacht die analyse van diegenen die vandaag de pretentie hebben om een

regering te vormen. Dat bent u verschuldigd aan de kiezer. Het beperkt zich tot opnieuw een rondje schelden tegen het Vlaams Blok. U zou beter rekening houden met de verkiezingsuitslag van 13 juni, maar daar heeft u blijkbaar geen boodschap aan onder deze glazen stolp van uw zogenaamde democratie.

De heer Bart De Wever : De verwijten van het Vlaams Blok aan het adres van de N-VA zijn voorspelbaar.

De heer Dewinter heeft geen antwoorden gegeven op de vragen van de heer Van Dijck en van mezelf. Op welke manier zal het Vlaams Blok een minderheidsregering steunen ? Hoe zal het Vlaams Blok de Vlaamse eisen realiseren ? Hoe zal het Vlaams Blok voorkomen dat het op het communautaire vlak tot een algemene stilstand komt ? Hoe kan hij een minderheidsregering steunen en tegelijkertijd het voorzitterschap van dit parlement vragen ? Het was toch uitgerekend het Vlaams Blok dat voor een loskoppeling van het voorzitterschap aan de vorming van een regering pleitte ? (*Applaus*)

Ik stoor me niet aan het discours van het Vlaams Blok. Het was voorspelbaar en zeer ongeloofwaardig. Bij de laatste federale kieshervorming stemde het Vlaams Blok, ondanks het feit dat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde niet onmiddellijk gesplitst werd, niet tegen omdat, in het kader van het loutere partijbelang, de invoering van een kiesdrempel en de vorming van provinciale kieskring haar niet slecht uitkwam.

Ik troost me met de gedachte die Bert D'Haese 50 jaar geleden ontwikkelde : in de Vlaamse Beweging is er altijd iemand de verrader van iemand anders. Ik zou zelfs meer zeggen : van verraad over verraad gaan we naar de Vlaamse staat. Het Vlaams Blok zit erbij en kijkt ernaar.

De heer Filip Dewinter : Ik betreur wat de heer De Wever doet. In mijn discours wilde ik immers een positief signaal geven. In dit parlement zetelt immers een meerderheid aan parlementsleden die hetzij gewonnen zijn voor confederalisme, hetzij voor separatisme. Momenteel raakt men echter niet verder dan wat aanvallen op het Vlaams Blok.

Na de verkiezingen van 13 juni hadden we onmiddellijk een Vlaams front moeten vormen om de Vlaamse macht te valoriseren. Een Vlaamse verdeeldheid is enkel in het voordeel van Wallonië. Met een cordon sanitaire worden in het Vlaamse parlement onmiddellijk een vierde van alle parlementsleden buiten spel gezet. Hetzelfde gebeurt overigens ook in het federale parlement. Dat is dan ook de reden waarom men er niet op kan tegen het eensgezinde Waalse front. Dat is de realiteit.

Het Vlaams Blok is bereid om een Vlaams front rond een aantal minimumeisen te steunen. Hoe zal men echter het regeerakkoord realiseren ? Door een Vlaams front te vormen en door op federaal niveau dezelfde zaken door te voeren als op Vlaams niveau. VLD en sp-a zijn hier echter niet toe bereid en willen het lot van de federale regering niet koppelen aan de uitvoering van het Vlaamse regeerakkoord. Zolang men dit niet doet zullen CD&V en N-VA niets kunnen realiseren. Iedereen weet dit en klaagt dit enkel aan. Dit is geen negatieve maar een positieve boodschap. Het Vlaams Blok wil hier, in overleg met de andere partijen, immers iets aan doen.

De heer André Denys : De klassieke tripartite biedt een groot voordeel : er werd een Vlaams front gecreëerd van de partijen die, in overleg met de Franstaligen, stappen willen zetten in de staatsherforming. Het Vlaams Blok opteert echter voor het conflictmodel en wil, zonder enig overleg, de Vlaamse republiek uitroepen.

De heer Bart De Wever : In mijn hoofd bestaat er geen cordon sanitaire. Ik stel alleen vast dat het Vlaams Blok door zijn inhoudelijk discours en door zijn attitude zichzelf buiten spel zet.

De heer Erik Tack : Ik vind de opmerking van de heer De Wever met betrekking tot de rekrutering van de Vlaams Blok mandatarissen van een zeer laag allooi.

De heer Bart De Wever : Voor de N-VA biedt het voorliggend regeerakkoord een voldoende basis om mee verantwoordelijkheid te nemen in de Vlaamse regering. De N-VA is natuurlijk niet even gelukkig met

alle details. Het geheel van het akkoord mag echter gezien zijn.

De algemene teneur van de tekst is zeer goed. De nieuwe zakelijkheid en de nieuwe bescheidenheid die hij uitstraalt mag zeker gezien worden. Er staan weliswaar ambitieuze doelstellingen in verwoord maar men erkent ruiterlijk dat het meer dan 5 jaar zal duren om deze doelstellingen te realiseren. Niet realiseerbare of onbetaalbare doelstellingen werden achterwege gelaten.

Ik hoop dat de nieuwe zakelijkheid en de sfeer van bescheidenheid de regering Letermé I zullen blijven kenmerken. De N-VA is dan ook tevreden met de deontologische code waaraan de Vlaamse ministers zich moeten houden. Verder moeten we ons bezinnen over de kwaliteit van onze democratie; over de manier waarmee we ermee omgaan en over de spelregels ervan.

De ideologische uitgangspunten van het regeerakkoord staan ook zeer dicht bij de maatschappelijke visie van de N-VA. Het regeerakkoord heeft namelijk een duidelijke communautaristische inslag. Noch het individu, noch de overheid maar de samenleving, vervat in de 'civic society' staan erin centraal. De versterking van gedeelde normen en waarden is essentieel voor de draagkracht van onze samenleving. N-VA wenst een cultuur van vrijheid die begrensd wordt door verantwoordelijkheid en van verbondenheid die geschraagd wordt door een sterk burgerschap en die ondersteund wordt door een bescheiden overheid.

Het regeerakkoord belooft degene die verantwoordelijkheid opneemt. Zo bevat het regeerakkoord een lastenverlaging voor het actieve bevolkingsdeel en de ouderen die ervoor opteren om langer te werken.

Het mocht uiteraard wat meer zijn. Vlaanderen beschikt echter nog niet over de middelen om een doortastend beleid te voeren waarbij maatregelen kunnen getroffen worden voor de noden van de Vlaamse arbeidsmarkt. Alle Vlaamse partijen zijn het er echter over eens dat dit een probleem vormt. Dit is wellicht het begin van de oplossing. Vlaanderen moet over de bevoegdheden beschikken om een activeringsbeleid te kunnen voeren. Enkel zo zal het hoofd kunnen bieden aan de vergrijzingsproblematiek.

We zijn blij dat het regeerakkoord belooft wie verantwoordelijkheid neemt, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt. Zo is er een lastenverlaging voor de actieve bevolking. Het regeerakkoord belooft ook wie verantwoordelijkheid neemt in duurzame relaties. Het belooft gezinnen met een verlaging van de registratierechten voor de eerste gezinswoning. Er is veel aandacht voor de betaalbaarheid van wonen, het gefaseerd kosteloos maken van het lager onderwijs en de afschaffing van successierechten op de woning voor de langstlevende partner.

Het regeerakkoord belooft ook wie verantwoordelijkheid neemt inzake inburgering. Dat deel is voor de N-VA zeer belangrijk. Vlaanderen wordt sterk gehandicapt door een gebrek aan bevoegdheden om een echt inburgeringsbeleid uit te voeren, maar het voorgestelde beleid in het regeerakkoord is zeer goed. De N-VA wil dat iedereen zijn etno-culturele identiteit kan behouden, maar een veelkleurige samenleving is pas succesvol als iedereen hetzelfde burgerschap deelt en men een onderscheid maakt tussen private en publieke cultuur. Op dat vlak wordt een breuk met het verleden gemaakt. Alle partijen willen een nieuwe richting geven aan het beleid en we hopen dat het regeerakkoord grondig zal worden toegepast. Culturele eigenheid kan in principe nooit recht geven op een uitzondering inzake burgerschap. Die gedachte is sterk aanwezig in dit deel van het regeerakkoord. Voor het eerst wordt de verplichte inburgering concreet en hard gemaakt.

De heer Jos Stassen : Zijn er garanties dat er voldoende inburgeringscursussen kunnen worden gegeven ? Waar haalt u het idee vandaan dat de mensen die cursussen niet willen volgen. Het aantal mensen dat zich inschrijft, neemt alleen maar toe. Is er geld genoeg om aan de vraag tegemoet te komen ? Waarom hebt u die stoere taal nodig ?

De heer Bart De Wever : Het geven van vertrouwen en kansen is zeer sterk aanwezig in het regeerakkoord. Het is geen verhaal van uitsluiting. Ik heb geen enkele behoefte om stoere verklaringen af te leggen ten koste van een bepaalde bevolkingsgroep.

Het communautaire onderdeel is voor N-VA essentieel, niet als doel op zich maar als instrument tot al het voorgaande. Vlaanderen is het niveau waarop we onze democratie organiseren en daarom moet het zo snel mogelijk de nodige bevoegdheden krijgen. Dat is de ambitie van dit regeerakkoord. Zo zijn de resoluties van

maart 1999 in een geactualiseerde vorm opgenomen en worden de onafgewerkte communautaire doelstellingen van het vorige regeerakkoord hernomen. Verder streven we naar de overdracht van het jeugdsanctierecht, het FCUD, verkeersveiligheid, het rampenfonds, de organisatie van civiele bescherming, brandweer en OCMW, taalinspectie en pedagogische inspectie van de faciliteitenscholen, het beleid inzake de grote handelsvestigingen en het kadaster.

Ten slotte is er de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Het gaat hier om een verbintenis van alle partijen in de Vlaamse regering om de zaak te regelen los van het forum. Bij de start van het parlementaire jaar zal er een wetsvoorstel worden ingediend en dat zal zo snel mogelijk worden goedgekeurd. De timing ligt voor een stuk in de handen van de Franstalige politici. Het is historisch dat een deelstaat in het regeerakkoord inschrijft dat ze alle mogelijke middelen in het coöperatief federalisme zal gebruiken om blokkeringstechnieken van de andere deelstaat met eigen blokkeringstechnieken te beantwoorden.

We beseffen dat dit allemaal mooi klinkt, maar dat het ook nog moet worden uitgevoerd. Op Vlaams niveau is gedaan wat mogelijk was : er is een breed Vlaams front gesmeed rond een communautair eisenpakket dat verder gaat dan ooit tevoren. Alle Vlaamse partijen willen daar daadwerkelijk voor gaan. In deze context wil de N-VA met waakzaam optimisme mee in deze regering stappen. We willen vertrouwen geven en verantwoordelijkheid nemen. We wensen de ploeg van Leterme een goede start. (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp-a-spirit en N-VA*)

De heer Joris Van Hauthem : “Meer Vlaanderen” was de rode draad door het verkiezingsprogramma van het kartel CD&V/N-VA. Tijdens de formatiebesprekingen is daarover lang gediscussieerd en het resultaat is verzameld in het regeerakkoord. De verwachtingen waren hoog gespannen want Leterme had de lat hoog gelegd. Bij het lezen van het communautaire onderdeel is de ontgoocheling recht evenredig met de verwachtingen die voor de verkiezingen waren gecreëerd. In het communautaire deel staat veel en tegelijk weinig. Veel wollig en vooral zeer verwarrend taagebruik bevordert de geloofwaardigheid niet echt. In de inleiding wordt in algemene termen verwezen naar de resoluties inzake de staatshervorming van maart 1999 en in hoofdstuk XVI staat een boodschappenlijstje met zeer specifieke hervormingen. Wat wil men realiseren ?

Het is allemaal zeer onduidelijk en op sommige vlakken zelfs tegenstrijdig. Zo hebben de resoluties het bijvoorbeeld over de volledige overheveling van de bevoegdheid inzake de personenbelasting en de invoering van de mogelijkheid afcentiemen op de vennootschapsbelasting in te voeren. In hoofdstuk XVI staat dat de Vlaamse regering onderzoekt op welke manier ze de volledige bevoegdheid over de gewestbelastingen efficiënt kan opnemen. Verder is het boodschappenlijstje van hoofdstuk XVI bijna letterlijk overgenomen uit het regeerakkoord van 1999. Alleen de vermelding “de mogelijkheid tot exploitatie van de spoorweginfrastructuur” bij de specifieke hervormingen is weggelaten. Het gaat nu over de “volwaardige aanwezigheid van de gewesten in het NMBS-bestuur”. In de inleiding van het regeerakkoord is sprake van de overheveling van de spoorinfrastructuur en de regionale exploitatie ervan naar de deelstaten. Het zou goed zijn dat de minister-president duidelijkheid schept.

Deze regering kiest in Brussel voor de tweetaligheid van de ambtenaren terwijl dezelfde coalitiepartners in het Brusselse regeerakkoord de tweetaligheid van de dienst opnieuw invoeren.

Welke bevoegdheden deze regering precies wil overhevelen, is onduidelijk. Wat deze regering niet wil doen, is wel duidelijk : de miljardentransfer van Vlaanderen naar Wallonië aanpakken. Wie dat wel zou doen, leidt wellicht aan het zogenaamde collectieve egoïsme. Het regeerakkoord stelt enkel en alleen dat de solidariteitsmechanismen transparant moeten zijn. Sedert ik in 1991 kamerlid werd, hoor ik niet anders.

Van inhoud is geen sprake. Van strategie evenmin. Het Forum, waartegen zowel minister-president Leterme als minister Bourgeois zich verzetten, is nu plots wel geschikt voor communautair overleg. Zij zagen het anders, maar worden nu gegijzeld door de VLD en sp-a.

Mevrouw Ceysens wil conflicten vermijden. Het Vlaams Blok kiest precies voor Vlaamse onafhankelijkheid omdat wij het huidige conflictmodel beu zijn. Elke ronde in de staatshervorming was bedoeld om conflicten op te lossen.

Mevrouw Patricia Ceysens : Ik wil daar inderdaad heel duidelijk in zijn : wij willen meer Vlaanderen maar in overleg. Het Vlaams Blok wil conflicten. Dat onderscheidt ons.

De heer Joris Van Hautem : Wat als de andere partner elk overleg weigert ? Het zorgt ervoor dat de politieke meerderheid geneutraliseerd wordt omdat de kleinste partner resoluut neen zegt. Wij willen weg van het conflictmodel. Ik heb de indruk dat u aan het Stockholm-syndroom leidt : u heeft sympathie voor uw gijzelnemers.

Zonder resultaatsverbintenis is het communautaire hoofdstuk van dit regeerakkoord ongeloofwaardig.

De heer Jean-Marie Dedecker : Ik wil nog even kort het woord nemen omdat we 13 juni niet zomaar mogen vergeten. Overgaan tot de orde van de dag gaat niet. Een parlement is zo sterk als zijn leden het willen maken. Toch dient men dit Parlement op zijn waarde te nemen. We dienen er ons bewust van te zijn dat een tripartite zekere risico's inhoudt.

Minister zijn is geen interimjob. De huidige minister van Sport is de zesde in vijf jaar. Ik hoop dat de huidige minister van Sport gebruik maakt van zijn tweede kans.

Ik heb altijd mijn twijfels gehad over kartels. Het zijn kunstmatige constructies. Het is nu aan hen om het tegendeel te bewijzen.

Ministers zoeken buiten deze vergadering is een aanfluiting van de democratie. Is de crisis dan zo diep, dat enkel technuten ze kunnen oplossen ? Bovendien is het een stap terug naar de verzuiling.

Tripartites nemen moeilijk beslissingen. In tegenstelling tot wat de heer Dewinter beweert leiden driehoeksverhoudingen niet tot partnerruil, maar tot vechtscheidingen. Het is aan de regering om het tegendeel te bewijzen. Haar verantwoordelijkheid is groot.

Deze regering moet zich er ten volle van bewust zijn dat winnen belangrijker is dan deelnemen. We moeten er immers alles aan doen om een dertiende Zwarte Zondag te vermijden. Deze regering kan rekenen op mijn steun, maar ik zal sceptisch toekijken. (*Applaus bij het VB, VLD-Vivant en de N-VA*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.00 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Christian Van Eyken : buitenslands ;

Helga Stevens : familieverbindingen.